శనీస్వరుడు

– డాక్టర్ వి. ఆర్. రాసాని

జరిగిన కథ

***రా**జకీయాల కారణంగా జయరాముడు తానుంటున్న ఊరు విడిచిపెట్టి పోతాడు. మళ్ళీ వస్తుంటే... చానాళ్ళ తరువాత తన రాకను చూసి ఊరోళ్ళంతా 'ఈడు మళ్ళా ఎందుకొచ్చిండే?' అనుకుంటాన్ని విన్నా, అదేమీ పట్టనట్టు తమ పాడుకొంప దగ్గరకు పోతాడు జయరాముడు. పిల్లగాళ్ళ అల్లరితో, వచ్చే పోయేటోళ్ళ హడావుడితో సందడిగా ఉండే తన ఊరు బోసిపోయినట్టు కనిపించేసరికి ఏమైందిరా? అనుకుంటాడు.*

ఆ సమచ్చురం వానలు బాగనే పడే.

అది రైతులు సేన్లల్లో దుక్కిదున్ని గింజలిత్తు కునే కాలం. ఆ దినం పొద్దన్నే, పొద్దు కరకరా మొల వక ముందే రైతులు మడకల్ని భుజానేసుకోని ఎడ్ల పగ్గాల్ను సేతబట్టుకోని సేండ్లు దున్నే దానికి మిడి మేళంగా పోతావుండ్రి.

పనుల కాలం గదా! ఊర్లో మొగోళ్ళు శ్యానామ టుకు సేన్లల్లోనే వుండ్రి. అందరి మాదిరే... అట్ల బసిరెడ్డింట్లోను, ఇట్ల కుళాయప్ప ఇంట్లోను మొగోళ్ళు ఎవ్వరూ లేరు. అబ్బుటికే వోళ్ళందురూ సేన్లకాడికి ఎళ్ళి పోయిండ్రి.

ఆ సమీంలో ఎదురుబొదురుగా వుండే ఆ రెండు కుటుంబరాల ఆడోళ్ళ మద్దెన భలే ఇచ్చిత్త రంగా ఆరంభమాయ కొట్లాట.

ఎవురో వొగాయప్ప సేనికాడికి ఎద్దులు తోలు కోని పోతావుంటే... అందులో వొగ ఎద్దు ఈదిలో బసిరెడ్డి ఇంటి ముందరికల్లా వొగ పేడకడి యేశ. అదిగెవనించిన కుళాయప్ప పెద్ద కోడలు రత్నమ్మ, ఆ రోజు శుక్కరోరం గావడం వల్లా, ఇల్లు అలికే దానికి ఆ పేడ కడిని తీసి సేతల్లో పెట్టుకోని తీసక పోతావుండె. సరిగ్గ ఆ సమీంలోనే అది జూసిన బసి రెడ్డి భారీయ్య ఈరనాగమ్మ ''ఏమమ్మా! ఏమ మ్మా! సూచ్చాండంగానే మా ఇంటి ముందర పేడ కడి ఎత్తకపోతా వుండావే. మరేదగా .. యాడున్నె పేడ ఆడనే యేసెయ్యి. ఆ ...'' అని సేతులు తిప్పు కుంటా ఈదిలో కొచ్చె. ఆ మాటిన్నె రత్నమ్మ మొనుసు సివుక్కుమనె.

''ఏమమ్మీ! అరగాసు పేడకడికి అట్ల ఇగల పడ తావుండావేందీ? నీయబ్బ గంటు పోయినట్టు.''

యేటుకు యేటన్నరెత్తు అన్నిట్టు జవాబు సెప్పె.

''ఏమే లమ్మిడీ! మాయబ్బ మాటెత్తుతావ్ యే(బ్రోసిముండా... పొరక ఇరిగి పోవును. జాగర్త.''

సీరకుచ్చిళ్ళు ఎగజెక్కి, ఎగసెక్కొంగా సాపించ బట్టె ఈరనాగమ్మ. ఎంతయినా కడపకవతలి బిడ్డె గదా. ఆ తెగవ యెక్కడబోతాది?

''ఏమే నీ బడాయి. రంపు కొచ్చిండావ్! ఎవురే లమ్మిడీలు. యే(బ్రోసోళ్ళు నువ్వు లమ్మిడీ, నీ యమ్మ లమ్మిడీ, నీయత్త లమ్మిడీ... మీ వంగిశమే లమ్మి డీల వంగిశమే. పోయే లంగిడీ... మీవంచెమే యే(బ్రే సోళ్ళు వంచమే.'' మనకు సొసంతరం వచ్చిందో లేదో తెలీకపోయినా రత్నమ్మ నోటికి పుల్లు సొసం తరమొచ్చేసి పులారించి పోయింది.

''నీ యబ్బడాలా ... ఎంత మాటంటివే.. నీ అంతుజూచ్చానే. నీ నెత్తర కండ్ల జూచ్చానే'' అంటా వొగడుగు ముందుకేశ ఈరనాగమ్మ

''ఏమే. బలే వొచ్చాండావ్? ఎక్కువ మాట్లా డొద్దు. బొక్కముయ్యే. ఇంక తెరిసినావా సేతల్లో వుండే ప్యాడదీసి మొగానికేసిపోతా.''

''ప్యాడతో యేచ్చావ్! యెయ్యే సూచ్చాము. నీ బగిసెంతో యెయ్యే. నిన్ను మాదిగోడెత్తక పోనానీ, నిన్ను మాలోడు సెయ్యా...'' గబ్బుగబ్బుగా తిట్ట బట్టె ఈరనాగమ్మ.

''ముందెపురే అనింది బసివిదానా ... నువ్వు ముందు పొరకతో కొట్టే సూచ్చాము. నీ యబ్బన్ని దిబ్బలో యేసి తొయ్యా. నిన్ను యానోదోడెత్తక పొయ్యి యేట్లో యెయ్యా. నిన్ను కన్నోడు సెయ్యా ...'' ఇనరాని, అనరాని మాటలనబట్టె రత్నమ్మ.

ఇద్దర్లోను రోసం!

ఎవ్వరూ ఎవురికీ తగ్గకూడదనే పట్టు!

వోళ్ళ రంపులాటని ఊర్లో వోళ్ళందురూ వొచ్చి గుంపు సేరిపోయిరి. కుళాయప్ప భారీయ్య ఆదెమ్మ, కోడాలు రత్నమ్మతో కలిసిపోయి ఈర నాగమ్మ మింద రేసుకుక్కలు పడినట్టు పడిరి.

జయరాముడు గోడకు అతక్కపొయ్యి భయం భయంగా జూస్తావుండె. పెద్దిరెడ్డి భారీయ్య వరా లమ్మ ఈరనాగమ్మకు సపోర్టుగా వచ్చె. ఇరువర్గాల ఆడోళ్ళు గోదాలోకి దిగిరి.

ఎవురికీ ఎవరూ తగ్గలా. వొగించీ అట్ల తగ్గలా.

ఈరనాగమ్మ వోళ్ళను బలంగా ఎదిరించె.

అయినా వోళ్ళు తుట్టె కదిలించిన మడిసిని ముసురుకునే పెద్ద పేరీగలు మాదిర్తో ముసురు కుండ్రి.

రత్నమ్మ, వీరనాగమ్మ జుట్టు పట్టుకోబోయ. కానీ ఆయమ్మ తప్పించుకోని రత్నమ్మ జుట్టే పట్టేశ. వొంగదీసి దబదబాంట వొగ దెబ్బ గూడా యేసేశ.

ఇంగేముండాది? వోళ్ళ రంపు వొరొగడ్డి కంటు కున్నె నిప్పు మాదిరి గుప్పునెగిశ.

ఆడ... రగడ. రాగింతం!

ఆడోళ్ళ దొమ్మీ... దొబ్బులాట!

వోళ్ళు నలుగురు. ఈళ్ళు ఇద్దురు!

అది సూస్తావున్నె జయరాముడు, ''నేనుగనా ఇంకొంచెం పెద్దోన్నయింటే గనకా ఆదెమ్మను, రత్న మ్మను ఈడ్చి ఈడ్చి తన్నిందు సూసుకో'' అను కుంటా వుండె.

ఆ దొమ్మీలో ఈరనాగమ్మ వరాలమ్మ బాగా దెబ్బలు తిన్రి.

అది సూడలేక 'నీయమ్మా, నీయక్కా' అంటా జయరాముడు రత్నమ్మను, ఆదెమ్మను ఎన కనించి తన్నబట్టె...

వోళ్ళు వోన్ని వోళ్ళోళ్ళతో కలిసి తన్నబట్రి.

ఈరనాగమ్మ గుడ్డలు సినిగి సిల్లాలు పల్లాలై పోయిండె. వరాలమ్మ మొగాన గీరకపోయి నెత్తర కమ్మకొస్తా వుండె.

ఇంకా సూస్తా వుంటే బాగలా - అనుకోని ఆడ సేరిపోయిన అమ్మలక్కలు ''మీ మొగోళ్ళు వచ్చిం తర్వాత నేయంజేసుకోండి... పోండి'' అంటా ఇరు పచ్చాల వోళ్ళను ఇడదీసి ఇండ్లకు పంపించేసిరి.

ఆ దినం అసర సందేళకంతా సేన్లల్లోనించీ మొగోళ్ళు ఇండ్లకు సేరుకుండ్రి.

ఆడోళ్ళు సెప్పాల్సిందంతా సెప్పేసిరి. జర గాల్సిందే జరగబట్టె.

ఆ రేత్తిరి మల్లా పెద్ద గలాటా జరిగె.

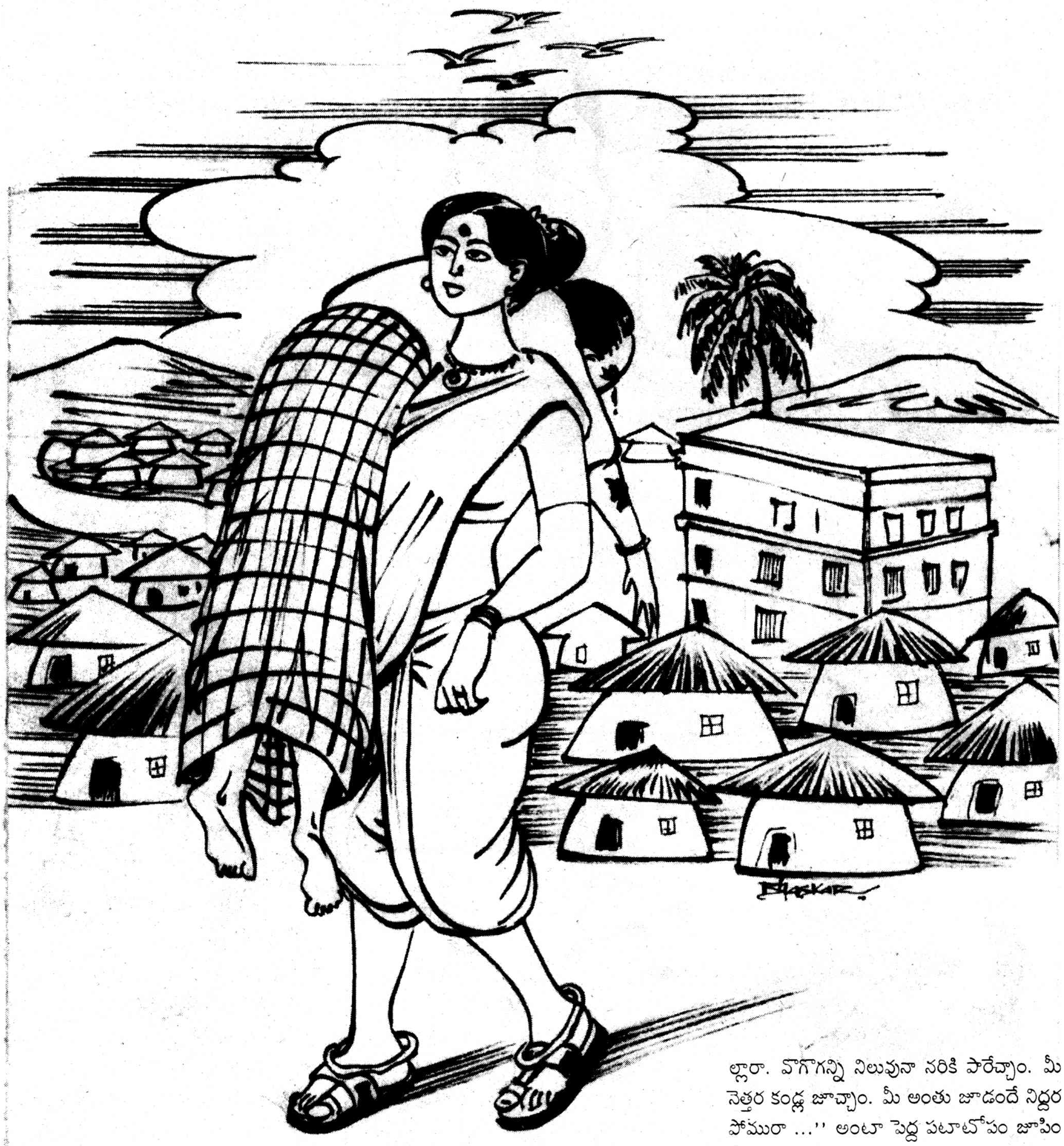

బసిరెడ్డోళ్ళు ఈదిలో నిలబడి కుళాయప్పో ళ్ళను బగిశీనంగా తిట్టబట్రి.

''మీ అంతు సూచ్చాంరా కొడుకుల్లారా'' అంటా తొడగొట్టి పిల్చిరి.

''మీ పించమనిసేచ్చాంరా ... మీ వంగిశం నిర్వంగిశం సేసేచ్చాంరా. వొగొగన్ని పొడిసేచ్చాంరా ... సీల్చేచ్చాం .. వొగవొగన్ని తుండ్లు తుండ్లుగా కత్తరించేగ్చాంరా'' అంటా ఈడెగిరి ఆడదూకిరి.

కుళాయప్ప కొడుకులూ రోసం పాసం వున్నోళ్ళే. మొలతాళ్ళు గట్టిన మొనగాళ్ళే. అంతకు మించి ఉప్పూ పులుపూ తింటా వున్నోళ్ళే. అందుగ్గాబట్టే వోళ్ళూ ఈదల్లోకొచ్చేసి సొక్కాయ లెగదీసిరి. పంచెలు బిగించిరి.

!''రండ్రా సూసుకుందారి. యభిసారి కొడుకుల్లారా. వొగొగన్ని నిలువునా నరికి పారేచ్చాం. మీ నెత్తర కండ్ల జూచ్చాం. మీ అంతు జూడందే నిద్దర పోమురా ...'' అంటా పెద్ద పటాటోపం జూపించిరి.

ఇట్ల ఇరు వర్గాలోళ్ళు వొగర్నొగరు గబ్బు కూతలు కూసుకుంటా కత్తులు, కటార్లు ఎత్తుకునే సమేనికి ''వొరివొరే. ఇది అట్ల దిరిగి ఇట్ల దిరిగీ తుకంమించి పోయేట్లుగా వుండాదే.. ఇప్పుడడ్డ పడకపోతే కత సెడి పోయేట్లుగా వుండాదే'' అనుకుంటా కొందురు పెద్ద మడుసులు ముందు

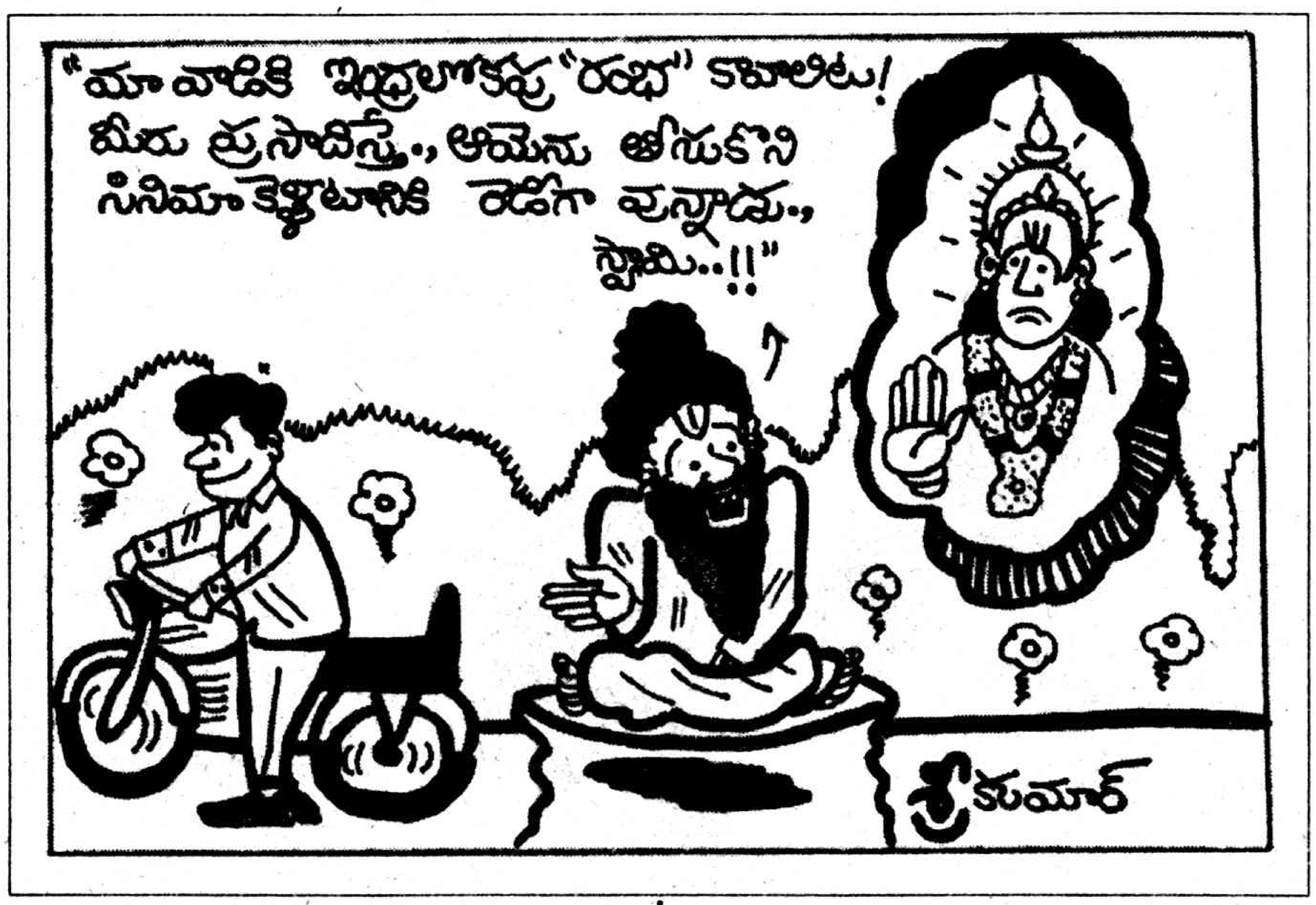

కొచ్చిరి. ''నాయం ఎట్టుంటే అట్టా మాట్టాడు కోండి. రేత్తిరికి మద్దిస్తం జేసి నాయం జేసుకోండి పోండి'' అంటా సర్దుబాటు చేసి పంపించేసిరి.

ఆరోజు రేత్తిరి రాగిసెట్టు కిందుండే రచ్చబండ మింద మద్దిస్తం జరిగె. ఇంటికో మనిషి లెక్కన పొయ్యి అక్కడ కూర్చుంన్రి. మిగిలినోళ్ళు వోళ్ళో ళ్ళ ఇండ్ల ముందర కూసోని ''మద్దిస్తం'లో జరిగతా వుండే ఇసియాల్ను ఇనబట్రి.

ఆ మద్దిస్తంలో సాచ్చికాల్ని ఇసార్న సేసిం తర్వాత ఇద్దరాడోళ్ళను నలుగురు ఆడోళ్ళు కలిసి కొట్నందుగ్గాను కుళాయప్ప ఆడోళ్ళది వొగ తప్పు గాను, ఈదిలో ఎవురి గొడ్డో యేసిన పేడకడి కోసరం అంత ఆగింతరం జేసి, ముందుగా రత్నమ్మ జుట్టుపట్టుకోని కొట్నందుకు ఈరనాగమ్మవి రెండు తప్పులుగాను నిర్నయించి అందులో వొగ తప్పుకు వొగ తప్పు చెల్లుపోగా మిగిలిన వొగతప్పుకు యాభై రూపాయల్ని ఈరనాగమ్మ తప్పుగా కట్టాలని పెద్దలు నిశ్చయం జేసిరి.

అదే రాగిసెట్టు కింద ... పెద్దలు కూసోని వున్న తావులో కూచ్చోని ఎన్నో నాయాలు జేసిన తమ తండ్రికి బదులుగా, ఎవురో యేసిన తప్పు కట్టేది, తామంత దోసులు మాదిరిగా నిలబడేది బసిరెడ్డి కుటింబరానికి శ్యానా అగుమానంగా అని పిచ్చి, దాంతో ఊర్లో వోళ్ళను ఏమీ అనలేక కుళా యప్ప కుటింబరంపైన పగ పెంచుకున్రి. అంత కంతా కసి తీర్చుకునే దానికి సరయిన సమీం కోసరం ఎదురు సూస్తా వున్రి.

ఈ సంఘటన జరిగిన ఓ నెల దినాలకు ఆ రెండు కుటింబరాల మద్దెన ఇంగో గలాటా జరిగె.

బసిరెడ్డి గెనిని దెగ్గిర కటవకాడ సేన్లో ముందు మడక దున్నతా వుండె. ఆ యెనక మడక నరిసిమ్మా రెడ్డి దున్నతా వుండె. సుధాకర్రెడ్డి ఇంకో సేన్లో ఇర సాలు దున్నతా వుండె.

అదే సమీంలో కుళాయప్ప కోడాలు రత్నమ్మ, సేన్లో బండితో తోలిన ఎరువును తట్టకు పోసి నెత్తి కెత్తతావుంటే కుళాయప్ప సేనిమింద పోసాస్తా వుండె.

> ''ఏమిరా తలగెరివి నా కొడకా! అంత ఉప్పళంగా ఎగిరి పడతావుండావు. అన్నే కారి నా కొడకా. నోరు కొంచెం తగ్గించు. లేకంటే మరేద సెడిపోవును''

ఎప్పుడో పొద్దన్నే ఎరువు తోలకొచ్చిన ఎద్దల బండి నడిసేన్లో అట్టే బడుండె. దానిశ్రానికుండె ఆకులకు వొగెద్దును, ముక్కాన కొగ ఎద్దును కట్టే సిన్రి.

ఎరువు పోసేది అయిపోయినాంక రత్నమ్మ సెత్త యేరేదాంట్లో మునిగిపోయిండె. కుళాయప్ప సేన్లో పైకి తేలిన రాళ్ళను దెచ్చిగెనింమింద యేస్తావుండె.

ఆ దినం కుళాయప్ప కొడుకులు వూరికవతల ఇంగోసేన్లో మడకలు గట్టి దుక్కి దున్నే దానికి పొయ్యిన్రి. మిగిలిన ఆడోళ్ళు ఇంటి దెగ్గిరే పంజే సుకుంటా వున్రి.

గెనిం మింద రాళ్ళు పొందేస్తున్న కుళాయప్ప వొగిసు అరవై పదులు దాటింది. ఆయప్పకు కంటిసూపు కూడా తక్కవే. ఆ కార్నంగా గెనింపైన పెడతావున్నె రాళ్ళు కొంచెం పక్క సేన్లోకల్లా జార్నాయి. ఆ యిసియం ఆయప్ప గెవనించనేలా. కానీ ఆడనే కొంచెం దూరంలో సేన్లో సెత్త యార తావున్నె సుదాకరుడు గెవనించి కుళాయప్ప మిందికి కొట్టాటకు పాయ.

''వొరే ముసిలోడా! నీకేం పొయ్యే కాలంరా కొంతేగాలం నా కొడకా. మేమంత చూచ్చాండం గానే రాళ్ళు మా గెనింకిందికల్లా యేసేచ్చాండావే. పక్క సేను నీ యమ్మా మింద గాందనుకుంటివా. తియ్రా ముందు'' అంటా ఇగలబడె.

''ఇంకా పెండ్లిగూడా కాలే. అటిమంటి పిల్ల నాకొడుకు వొగిసు కూడా సూడకుండా వొరే అంటాడా ...'' వొగ్గెడివుసేపు మొనుసులోనే మదన పడె కుళాయప్ప.

ఆయప్ప బగిసి దెబ్బతినె. ఆత్మాబిమానం గాలి కెగిరిపాయ. ఆయప్ప పెసిరింటుగిరీ, పురసత్తా అన్నీ ఉప్పురాతికి పనికి రాకండా అయిపాయ. అందుకే రోసం పొడసకొచ్చేశ ముసిలోడికి.

''ఏమిరా తలగెరివి నా కొడకా! అంత ఉప్ప ళంగా ఎగిరి పడతావుండావు. అన్నేకారి నా కొడకా. నోరు కొంచెం తగ్గించు. లేకంటే మరేద సెడి పోవును'' పైకి లేసి నిలబడి అనె.

''ఏంజేచ్చావురా ముసిల్నా కొడకా. కొట్నా నంటే పొండ్లు ముప్పయ్యారూ రాలికింద పడ తాయి.''

గిచ్చి రంపుకు బిల్చినట్టన్నాడు సుధాకరుడు. ఇంక ఆపుకోలేక పాయ కుళాయప్ప.

''కొట్రా సూచ్చాం. పిల్ల నా కొడకా ... నా కండ్ల ముందర పుట్నోడివి. నన్నే కొట్నొచ్చావా? నీ పెగ్గెంతో తేల్చేచ్చా. కొట్రా జూచ్చాము'' మిందిమిం దికి పాయ.

''ఈ పొద్దేందో గలాటా లేసేట్టుగా వుండాది గదరా భగమంతుడా'' అనుకుంటా ఆడికి పరుగున వొచ్చి ''యారకతినే నా బట్టా! మొల్తాడు గట్టిన మొగోడివే అయితే కొట్రా సూచ్చా...'' అంటా మామకు సపోర్టుగా వచ్చె రత్నమ్మ.

''అప్పుడు గాదే లంజా! మా వొదిన్ను వొంటి దాన్ని జేసి కొట్టింది. ఇప్పుడు మిమ్మల్ని కొడితే యేం జేచ్చారే. మీరే గొట్టి మళ్ళా మాకే తప్పేసిచ్చారా ఇబ్బుడు నేను దంతానే. యే నా కొడుకు అడ్డ మొచ్చాడో జూచ్చా ..'' అంటా సుధాకరుడు రెచ్చి పోయి కుళాయప్ప జుట్టు పట్టుకోని గబగబ రెండు గుద్దులేసెశ.

ఉన్నిట్టుండి సుధాకరుడు కొట్టేగుందికి బిత్తర పాయిరి మామా కోడండ్లు. ఇద్దురూ కలబడి సుధా

కరున్ని బట్టుకోని కొట్టబట్రి. వోళ్ళ ధాటికి నిలవ రించుకోలేక సుధాకరుడు తూలి ఎనిక్కిబడె.

దూరంనించే అది గెవనించిన బసిరెడ్డి మడక ఆపేసి ''ఓరే నరిసిమ్మా! సిన్నోన్ని సంపేచ్చాండారు రంద్రేయ్ ...'' అంటా గెట్టిగా అరుసుకుంటా ఆడికి పరిగెత్తబట్టె. ఆ అరుపు ఇనుకోని నరిసి మ్ములూ ఆడికి పరిగెత్తకొచ్చేశ. ఇద్దరి సేతల్లోను కోలకట్టెలు అట్లే వుండె.

వోళ్ళు వచ్చే లోపల సుధాకరుడు పైకిలేసి తెప రాయించుకోని రత్నమ్మ జుట్టుబట్టుకోని ఎనుకూ ముందు సూడకుండా రెండు గుద్దులు గుద్దేశ.

''ఓయమ్మల్లా! ఈ ముండ నా బట్ట నన్ను సంగపేశగదరా తంద్రీ ... వోరి దేముడో'' అంటా అరస్తానే ఆగింతం జేస్తానే ఎదిరిస్తా వుండె రత్నమ్మ.

ఇంతలోపల ఆడికి సేరుకున్న బసిరెడ్డి, నరిసిమ్మలు కుళాయప్పను పట్టుకోని సెడాబడా కొట్టేసిరి. కుక్కను గొట్టినట్టు కొట్టేసిరి. సస్తాడో బతకతాడో అని గూడా సూడలే.

ఆ దెబ్బలకు ముసిలోడు కోడిపిల్ల సుట్టకపోయినట్టు సుట్టకపాయ. నోటిమాట లేకండా నేల పైన పడిపాయ.

దాంతో ముసిలోడు సచ్చినాడనుకోని ఆ ముగ్గురు ఆన్నించీ పరిగెత్తిరి. పరారైపోయిరి.

సుట్ట పక్కలా ఎవ్వరూ లేరు.

వొగరిద్దరున్న మనకెందు కొచ్చిందిలే అంట ఏమీ ఎరగనట్లే వుండిపోయిరి.

రత్నమ్మకు ఏం జేయాలో తెలీలా .. కానీ ఏదో వొగిటి సెయ్యాల ... అదీ బిరీన సెయ్యాల ... ఏం జేయాల అంట వొగ్గడివు వోచ్చన జేసిం తర్వాత ఆ యమ్మ కేందో శగితి పూన్నిట్టయిపోయి, సీరకుచ్చిళ్ళనే ఎగదీసిగోసీ పెట్టుకుండె. గబగబ ఎద్దుల్ని ఇప్పి, పూన్చి కాడిమాను మెడల మింద బెట్టి పలులు బిగించె. ఆమింద కుళాయప్పను ఎత్తి భుజానేసుకోనొచ్చి బండి మద్దెన పండుకోబెట్టె.

ఎడ్ల పగ్గాలు సేతబట్టుకునె. ఎగిరి నొగల మింద కూసోని ఎద్దల్ని అదిలించె. పక్కనే వున్న జాటీదీసి సెరాసెరా అంటా గొడ్లను కొట్టి బండిని పరిగెత్తించె ... ఏం జేస్తా వుండాదో ఆయమ్మకు తెలీలా ... అసలు వొళ్ళే సోదీనంలో లేనట్టుండె. ఎట్టో వొగట్ట ముసిలోన్ని కాపాడుకోవాలన్న తపన తప్ప 'వొరే. నేనొగ ఆడదాన్నే. బండిని తోలగలనా లేదా' అన్న ఇంగితం కూడా మర్సిపొయ్యి బండి దోలక పోతావుండె.

ఎట్టయితేనేం ... కొంచెం సేపుటికే బండిని రాసీడు ఆసుపత్రికి తోలకొచ్చేశ.

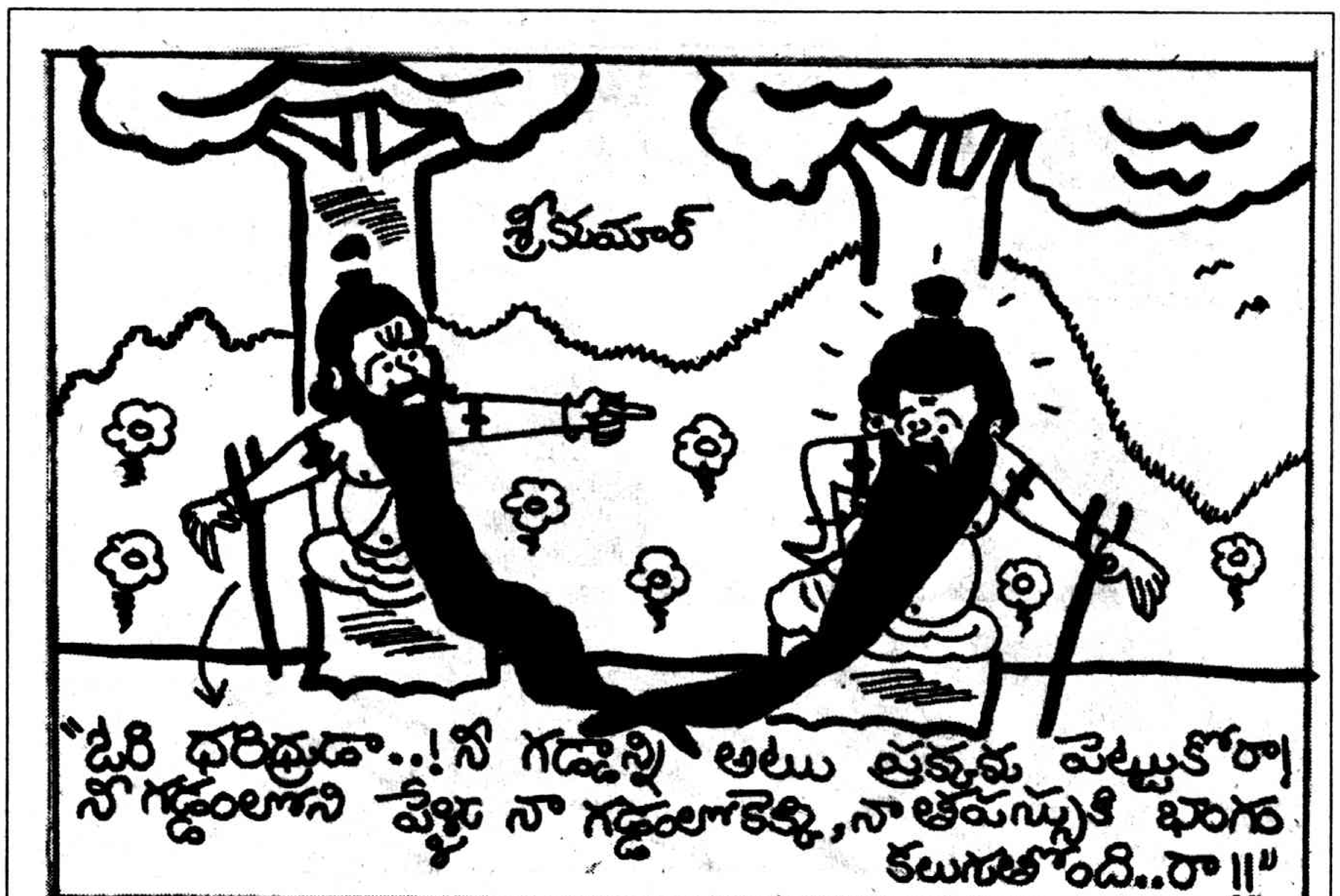

ఆమె ధైర్నము, తెగవ జూసిన పెతివొక్కడు ఇచ్చిత్తరక పొయ్యి ముక్కు మింద ఏలేసుకోని సూడబట్రి.

ఆసుపత్తిరి ముందర బండి నిలపి, కుళాయప్పను భుజానేసుకోని ఆసపత్రిలో దించె.

పరిస్తిగెలవనించిన, కాంపొండ్రు, నర్సులు గబగబా వచ్చి ఆయమ్మకు సాయంబట్రి.

ఆమె ధైర్నము, తెగవ జూసిన పెతివొక్కడు ఇచ్చిత్తరక పొయ్యి ముక్కు మింద ఏలేసుకోని సూడబట్రి.

డ్వాక్టరు గబగబా వచ్చి కుళాయప్పను పరీచ్చ జేసి జూశ. కానీ నాభం లేకపాయ.

ఆయప్ప మద్దెలో ఎప్పుడో సచ్చిపోయిండె.

ఈ ఇసయం తెలిసి కుళాయప్ప కొడుకులు, కూతుండ్లు, అల్లుండ్లు అందురూ ఆసుపత్రికి సేరుకుండ్రి. జరిగిన ఆపితికి కుతకుత ఉడికిపాయిరి. పోలీసు కేసు పెట్రి. వోళ్ళ పార్టీ రాజకీయ నాయకులూ రంగంలో దిగిరి. పోస్టుమార్టం జరిగె, కేసు బలమైపాయ.

కుళాయప్ప పీనిగను పల్లెకు దీసకొచ్చిరి. పల్లె ఆలగోలైపాయ. శోక సమద్దరమైపాయ.

○○○

కుళాయప్ప కాలమైపోయిన పదకొండో రోజు దినాలు జరిగె.

ఆ దినాలకు బంధుగులందరు వచ్చింద్రి.

కర్మాంతరం తీరిం తర్వాత మళ్ళా ఎవురిదారి వోళ్ళుబట్రి. కానీ అల్లుండ్లు, దాయాదులుమాత్రం ఆడనే నిల్చిపాయిరి. ఆనాటి రేత్తిరి తలుపులన్నీ బిడాయించుకున్నారు.

అందురూ పూజగదిలో కూసున్నారు. నట్టింట్లో దేముడి పటంతోబాటు కుళాయప్పపోటాయి పెట్రి. వాటికి ముందర ఎదురుగా సలిపిండి ముద్ద పెట్టి దాని మద్దెలో వొగ పొడుగూటి బిచ్చవాకత్తిని తల్లకిందులుగా గుచ్చిరి. ఆమింద వొగొగరు వొగొగ పసుపుతాడు సేతబట్టుకుండ్రి. తొట్టతొలీత కుళాయప్ప పెద్ద కొడుకు ముందుకొచ్చి 'నాయనా! నిన్ను సంపిన పెద్దిరెడ్డి కొడుకుల్ని అందర్నీ సంపి, వోళ్ళ వొంగిశం నిర్వంగిశం సేసిందాకా వదలము. అట్టా సెయ్యకపోతిమో ... మేం నీ బిడ్డలమే గాదనుకో... ఈ పెతిగ్గిన నెరవేర్చుతామని ఇద్దో ఈ కత్తిమింద పవాణకం చేసి 'కచ్చి' కడతా వుండాం'' అంటా పసుపు తాడును ఆ కత్తికి కట్టె.

అనాక ఆయప్ప తమ్ముడు, ఇద్దురు అల్లుండ్లు, ఇంకా దాయాదులు అదే మాదిరి పవాణకం జేసి 'కక్షరేఖ' కట్రి.

ఆ యిదంతో వోళ్ళు పెద్దిరెడ్డి కుటింబరంపైన కచ్చికట్రి. ఆ కసి తీర్సుకునే దానికి తగిన సమీంకోసరం సూస్తావుండ్రి.

○○○

రైతులందురూ సేన్లల్లో ఇత్తనాలు యేసేసిరి. అయి భూమమ్మను సీల్సుకోని, మొలకలేసినాయి .. సూస్తాండంగానే ఆ మొలకు పచ్చ గరుగును

మిందేసుకోని ఏలుడు పొడుగు పెరిగా. కానీ పెద్దిరెడ్డి సేన్లల్లో మాత్తరం ఇంగా గింజ పడలా. దున్నిండే దుక్కి దున్నినట్లే వుండె. వొగ అయిలప్ప రెడ్డి తప్ప అందురూ పరారీలో వుండ్రి. ఎప్పుడో, అందురూ నిద్దర్లు పోయినాక, ఎవురికీ కానకుండా, వొగొగరుగా ఇంటికొచ్చి, ఇంట్లో వోళ్ళను జూసి, కావాల్సిన దుడ్లు, గుడ్డలు తీసక పోతావుండ్రి. ఇంగోపక్కన బెయిలు కోసరం యత్తనం జేస్తానే వుండ్రి. కేసు మాత్తరం నడస్తానే వుండె. ఈళ్ళకూ రాజకీయ నాయకుల అండదండలు అందతానే వుండె. వొగ మాటలో సెప్పాలంటే బసిరెడ్డోళ్ళ కంటే, ఆ పార్టీ వోళ్ళకే అది శ్యానా పిస్టేజీగా మారిపాయ.

పెద్దిరెడ్డి అల్లుడు బాగా వున్నోడు. పేరు గుడి బండ గురువారెడ్డి. గుడిబండ గురవారెడ్డి అంటే ఆ మండలానికే గొప్ప పేరు గలిగుండె. ఆయప్పకు అయిద్రాబాదులో గూడా శ్యానా మంది నాయకు లయినోళ్ళు నేస్తులుగా ఉండ్రి... ఆయప్ప తన పర పతినంతా వుపయోగించి, బామ్మర్దులకు బెయిలు తీసుకోనొచ్చేశ. దాంతో బసిరెడ్డోళ్ళ అగ్నాతవాసం ముగించుకుండ్రి. పరారీలో నుంచీ ఇంటికి తిరి గొచ్చిరి. ఆలస్యింగానైనా తమ సేన్లల్లో ఇత్తనాలు యేసుకుండ్రి.

తమ తండ్రిని సంపినా మళ్ళా ఊరుసేరిపో యిండే గాంక, ధైర్నంగా తిరగతా వుండే బసిరెడ్డో ళ్ళను జూసేగుందికి కుళాయప్ప కొడుకులు లోలో పల్నే కుళ్ళి కూరాకయి పోతావుండ్రి. వోళ్ళ పాం పగ లోలోపల్నే బుసలు కొడతావుండె. అయినా బూడిద గప్పిన నిప్పు కండ మాదిర్తో... గొమ్ము నుండి పాయిరి.

ఇట్లా కొన్ని నెలలు గడిసిపాయ.

ఇంక ఈళ్ళేమీ చేసుకోలేర్లే అనే ధీమా, తెగవ బసిరెడ్డోళ్ళల్లో వచ్చేశ.

వొగదినం పొద్దు పొయినాంకా బసిరెడ్డి సేనికాడి నించీ వొంటిగా తిరిగి ఇంటికొస్తావుండె. పొద్దు గూట్లోపడి అప్పుడే శ్యానా సేపాయ.. ఊరి గెవిని కాడుండే కానగల కానలో అడుగుబెట్నాడు.

ఆ సుట్టుపక్కలా యాడా మడుసుల జాడే లేదు. ఆ కానగ సెట్లల్లో నాలుగు కండ్లు ఆయప్పనే ఆ యముడి మాదిర్తో సూస్తా వుండాయన్నె సంగతి బసిరెడ్డి పసిగట్టా.

ఆ సెట్లల్లో ఏందో అలికిడాయె.

ఉన్నిట్లుండి ఆయప్ప కాళ్ళు నిల్చిపాయ.

సుట్టకారం వొగతూరి జూశ బసిరెడ్డి...

అతని సుట్టకారం ఎత్తుంగవుండే కానగ సెట్లు ... వాటి నీడలు యుద్ధ రంగంలో శత్రువుల మింద పయోగించిండే రాచ్చసిమాయ మాదిరి అనిపించె. 'గీ'యంటా అరస్తా వుండే సిమట్ల సద్దు 'ఓ' అంటా ఓరస్తావుండె. వొగ్గెడివు ఆయప్ప మొనుసు ఏదో కీడు శంకించె.

''ఆ ... అంతా నా గిలిగానీ ... గిలెక్కవా? పులెక్కవా? అంటే గిలే ఎక్కువ అంటారు గదా!'' అనుకోని తనకు తానే జవాబు సెప్పుకుండె.

మళ్ళా ధైర్నం దెచ్చుకోని వొగడుగు ముందు కేశ.

అంతే! పెళపెళాంట కానగ కొమ్మలిరిగా. ఏవో కొన్ని ఆకారాలు ఉప్పలంగా వచ్చి మిందబడె.. ఏం జరగతా వుండాదో తెలుసుకునే లోపలే అంతా జరిగి పాయ.

ఆ సెట్ల కొమ్మల్లోనించీ ఎవురో కొందురు, కత్తుల్తో, గొడ్డన్లతో మిందబడి ఎనుకూ ముందు జూడకుండానే బసిరెడ్డిని నిలువునా నరికేసిరి. మొదులు తెగ్గొట్టిన సెట్టు మాదిరి నిలబడినోడు నిలబడినట్టే, నిట్ట నిలవనా కుప్పమాదిరి కూలి పాయ.

○○○

బసిరెడ్డి ఎంత సేపుటికీ ఇల్లు సేరకపాయే గుందికి, అనమాన పడిన ఆయప్ప తమ్ముళ్ళు తారా డుకుంటా పొయిరి. ఆడ తారాడి ఈడ తారాడి కట్టకడాకు కానగల కానలో పీనిగిని కనుక్కుండ్రి.

వాళ్ళ కడుపులు భగ్గున మండె.

పీనిగిను గుడ్డల్తో మూటకట్టుకోని మోస కొచ్చిరి.

ఊరంతా బీభత్సంగా మారిపాయ. వొగ రణ రంగమే అయిపాయ.

''నాయాండ్లాలా... రాండ్రా! మిమ్మల్ని నడీ ధిలో నరికేయకపోతే మేం మా యబ్బకే పుట్లలేదను కుంటాం ... రండ్రా. రేయ్!''

బసిరెడ్డి తమ్ముళ్ళు తొడలుగొట్టి సవాల్ జేసిరి.

ఊహూ ... కుళాయప్ప ఇంట్లో నించీ ఎటు వంటి ఎదురు సవాలు గానీ, జవాబు గానీ రాలా.

ముందు జాగ్రత్త కోసరం తెచ్చుకోనున్న బాంబుల్ని కుళాయప్ప ఇంటిమింద యేసిరి. ఆయప్ప అల్లునింటి మిందా యేసిరి.

అయినా ఆ ఇంట్లలోనించీ ఎవురుగానీ బయ టికి రాలా.

ఊర్లో జనాలు అదలిపాయిరి. బీతు పట్టుకోని తలుపులు బిడాయించుకుండ్రి. తమ ఇండ్లపైనా యాడబాంబులు పడతాయోనంట వణికి పోతా పేణాలు అరసేతుల్లో బెట్టుకోని బతుకు జీవుడా అంటా బిక్కు-బిక్కుమంటా గడప పత్రి.

ఇట్టాటి వాతావర్నంలోనే ఆ రేత్తిరి తెల్లారె. పోలీసులొచ్చిరి. కేసు ఆరంబించిరి.

బసిరెడ్డి తమ్ముళ్ళిచ్చిండే కంప్లెయింటు ఆధా రంగా పోలీసులు కుళాయప్ప కొడుకుల్ని అరెస్టు జేసేదానికొచ్చిరి. కానీ ఇంట్లో ఎవ్వరూ లేరు. వొగ ముసిల్ది తప్పితే వొగ నలుసుగూడా ఇంట్లోలా.

కుళాయప్ప కొడుకులిద్దురూ అయిదు రోజు లకు ముందే ఇస్కూటర్లో బోతావుంటే ఆపిత యిందని రాసీడు ఆసుపత్రిలో సేరి, కాళ్ళు సేతులు కట్లుగట్టుకోని, కదల్లేని పరిస్తిలో బెడ్డమిందున్నిట్లు తెలిశ. దాంతో పోలీసులు ఏమీ సెయ్యలాక ఎనిక్కి తిరిగి పాయిరి.

(సశేషం)